

Prefaciální sdělení neboli Sdělení před fackou

Kniha, již odvázně otevíráte, je napsána s úmyslem oslovit co možná největší soubor čtenářstva. Řada osob vám bude připomínat vaše blízké. Buďte si jisti, že jde skutečně o vaše blízké. Všechny osoby, které se vám vybaví nebo které jsou otevřeně jmenovány, jsou uvedeny zcela záměrně. Věříme, že kdo se nepobaví, ten se aspoň urazí. Žaloby posílejte na adresu našeho nakladatelství, však ono to utáhne.

Děkujeme.

Obr. 5

Jak se vám líbí

Když jsem byl úplně malý, myslel jsem si, že havran je nenápadný, černý pták, vyskytující se v polích a ruských bylinách, živící se drobnými obratlovci (avšak takový, že neopovrhne ani drobným zajíčkem), obyčejný, lidový, v zásadě proletářský. Takový větší kos. Znáte přece kosa.

Pak jsem trochu odrostl, neříkám, že zmoudřel, ale přece jenom, naučili mne držet vidličku a jezdit v tramvaji načerno, zkrátka, začal jsem číst verše, a tehdy jsem nabyl přesvědčení, že havran je odvážný letec, air rescue, kobercový nalétávač — a začal jsem jej vnímat jako nejasně souvisejícího s mými prvními sexuálními fantasiemi. Stanul v mé hierarchii živočichů někde mezi hřebcem a Baghírou, což je, soudím, na takového prostého živočicha docela slušné hodnocení. Uznejte sami!

Nyní, když tak píší tuto knihu, nahlížím, že havran, kterým se zabýval Edgar Allan Poe, kterým se zabýval W. A. M., Lucretia Borgia, Lancia Flavia, Trewithick, Henri Bergson, Hans-Dietrich Regensburger, Gaetano Donizetti a Klára Zetkinová, havran, jehož obraz nalézáme ve znaku měst jako Řezno a Saarbrücken, Bengáluru a Alice Springs, Moravský Beroun, Carlsbád a Ahmádábád, Gladstone Bag City, Hülyefalva a Cimujíšima, Anchorage a Ciudad Porciúncula, havran, jenž je symbolem odvahy, ztepilosti, podlosti, dvojjazyčnosti a opilství, nonchalance, koronární arteriografie a saského genitivu, tento havran tedy že je neřešitelností prvního řádu a jako takový nahlížitelný pouze pomocí prvočíselně lomného prismatu literatury.

Zajímejte se o havrana. Havran se zajímá o vás. Havran žere kdeco.

Co říkala moje žena

A když jsem pak byl největší, říkala mi moje vlastní žena: I ty můj havrane! To bývalo nejlepší, poněvadž co takovým výrokům předcházelo a co jim následovalo, to si vůbec neumíte představit. Musili byste znát moji ženu.

A tak jsem začal psát knihu o havranech

A tak jsem začal psát knihu o havranech.

Ciudad Porciúncula

V Sargassovém moři bylo vhozeno žralokům šestnáct mužů za pokus o znásilnění. Šlo vlastně o vzpouru, ale znásilnění zní líp.

Můžete mít jakkoliv humanitární názory, ale vzpoura je na lodi to nejhorší, co lze zažít, ještě horší nežli bezvětrí, nedostatek rumu nebo homosexuální kapitán.

Konvoj vyplul z Cádizu dne 14. dubna 1529, v den sv. Tiburcia. Čítal tři čtyřstěžňové galeony půvabných jmen Nuestra Reina Isabella, San Jago a Santissima Inquisición. San Jago se potopil za Kanárskými ostrovy následkem akutního navrtání skulařem vrtavým a poté, co k dovršení všeho najel na mečouna. Tím se ovšem zabývat nebudeme, to je otázka dobrého kormidelníka a takhle se prostě zámořské plavby nedají dělat. A to ani v první čtvrtině šestnáctého století ne!

V Sargassovém moři bylo vhozeno do moře šestnáct mužů za pokus o znásilnění na lodi Santissima Inquisición.

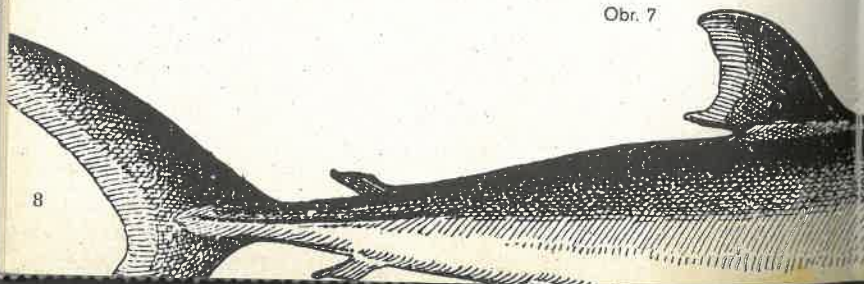
Šlo vlastně o vzpouru, došlo poté, co mu demickou kopřivkou rychlostí osm set ným veslováním, ale normální křes pracovníků v nán v r. 1923.

Uvedených šestnácti námořnické plavbě, realizuje plavbu trno z dalšího vývoje ženo důsledně počítáno.

Dále už plavba odlehčená galeona pitána plavidla M. přes palubu vyvržených mužů, poněvadž ji Goldman del Huénil častěji do míčů také nutno podotknout sedmáct osob, je Azúcar, vážil dvě stě s hmotností korelovanou.

Padesátého dne vzpoury a nadšení v plavbě ti minut se potopil děl sesterské Inquisición ostrova, jej nazvali ným lijákem, zkrápkováni bili na uvítanou století ně odpočali. Santa

Obr. 7

největší, říkávala mi moje vlastní
! To bývalo nejlepší, poněvadž co ta-
cházelo a co jim následovalo, to si
avit. Musili byste znát moji ženu.

t knihu o havranech

knihu o havranech.

bylo vhozeno žralokům šestnáct
isilnění. Šlo vlastně o vzpouru, ale

humanitární názory, ale vzpoura je
lze zažít, ještě horší nežli bezvětrí,
o homosexuální kapitán.

dizu dne 14. dubna 1529, v den sv.
řstěžňové galeony půvabných jmen
t, San Jago a Santissima Inquisición.
za Kanárskými ostrovy následkem
lařem vrtavým a poté, co k dovršení

ia. Tím se ovšem zabývat nebudeme,
kormidelníka a takhle se prostě zá-
dělat. A to ani v první čtvrtině šest-

í bylo vhozeno do moře šestnáct mu-
ění na lodi Santissima Inquisición.

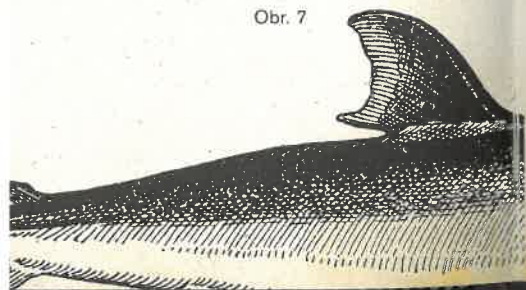
Šlo vlastně o vzpouru, ale znásilnění zní líp. Ke vzpouře
došlo poté, co mužstvo, otupělé masově se rozvíjející epi-
demickou kopřivkou, odmítlo pohánět loď, pohybující se
rychlostí osm set námořních mil denně, ještě dále usilov-
ným veslováním, s poukazem na to, že nejsou galejníci,
ale normální křesťanští námořníci. První odborový svaz
pracovníků v námořní přepravě byl založen v Coimbre
v r. 1923.

Uvedených šestnáct mužů bylo vybráno pomocí popu-
lární námořnické karetní hry Hijo de Puta, která se, jak
známo, realizuje play-off systémem. Ostatně — jak je pa-
trno z dalšího vývoje událostí — i s postiženými bylo nalo-
ženo důsledně podle systému play-off.

Dále už plavba probíhala bez větších potíží, poněvadž
odlehčená galeona plula mnohem rychleji. Z rozkazu ka-
pitána plavidla Manuela Goldmanna del Huéscar byly
přes palubu vyvrženy i zásoby potravin pro šestnáct
mužů, poněvadž jinak by to nebylo fair. Kapitán Manuel
Goldmann del Huéscar byl sportovně založen, neboť cho-
dil častěji do míčovny než na autodafé. V zájmu pravdy
také nutno podotknout, že v podstatě šlo o dávku jídla pro
sedmáct osob, ježto osmý z vyvržených, Diego řečený
Azúcar, vážil dvě stě devatenáct liber a jeho konzumace
s hmotností korelovala.

Padesátého dne plavby spatřil plavčík zemi. V nastalém
zmatku a nadšení najela Isabella na želvu a během dvace-
ti minut se potopila, ze soucitu ostřelována z palubních
děl sesterské Inkvisice. Námořníci, kteří přistáli u břehu
ostrova, jej nazvali San Medardo, v souvislosti s usilov-
ným lijákem, zkrápějícím toho dne přístupovou pláž. Po-
bili na uvítanou sto třicet jednoho Indiána a pak si koneč-
ně odpočali. Santa Colonisación!

Obr. 7

Na místě jejich vylodění nalézáme dnes osmdesátitisícové město s kávozpracujícím průmyslem, původně nazvané Ciudad de la Nuestra Señora la Virgén María y de San Francisco de Porciúncula de los Cuervos, později zkrácované pouze Ciudad Porciúncula de los Cuervos. Je to prvé město v Novém světě související etymologicky s havranými. Asociační pochod od lijáku k havranům nelze dnes již nijak vybatvit.

V r. 1871 po jistých nepřehledných událostech byl přístav přejmenován na Fort Jefferson.

KAPITOLA V

Co všechno nás čeká

Knihy o havranech! Víte, co všechno je nutno bezpodmínečně probrat? Sám si to zatím neumím ještě představit. To víte — chtělo by to trochu anatomie, trochu historie, trochu trpělivosti a dost peněz. Jako všechno prostě, včetně lásky, výroby laku na nehty, muškaření a marketingu. Než se tím vším prokoušeme, dá to dost námahy. Nechci vás tedy do ničeho nutit. Snad abyste si to dobře rozvážili, než se do naší knihy pustíte. Zanecháte-li ji rozečtenou, nemůžeme ručit za vaše výčitky svědomí. S vašimi pocity méněcennosti a sebeobžaloby z nestálosti a duševního zakrňování bychom se pak nechtěli potýkat! Víte dobře, že mezi osobami, které nedočítají knihy, je největší množství neurotiků, reumatiků, neplavců, alkoholiků, strojních inženýrů, psovodů, římských katolíků a řeckořímských zápasníků.

Avšak když letí havran, když letí havran, vzniká stín tvaru berylového krystalu.

KAPITOLA VI

Prvé utkání

Na stromě se
Jde o sýr eid
o dobrý skroj
Havrani rádi

K tomuto s
mete, ušíma
Havrané, hav
tí, od plic mi
mému vemlo

Havran po
Havran je ješ

Havran př
centovaným,
sem zapěje a
Ryšák uchvá
lišák nedbale
vypadlo jedn

A hltaje m

KAPITOLA VII

Poklad

Jak často bý
tak často bý

Havran po
kých beden,
ku. Na střech
mech jsou po

dění nalézáme dnes osmdesátitisí-
acujícím průmyslem, původně na-
estra Señora la Virgen María y de
únicula de los Cuervos, později zkra-
Porciúnicula de los Cuervos. Je to
větě související etymologicky s hav-
od lijáku k havranům nelze dnes již

nepřehledných událostech byl pří-
ort Jefferson.

te, co všechno je nutno bezpodmí-
to zatím neumím ještě představit.
trochu anatomie, trochu historie,
st peněz. Jako všechno prostě, včetně
a nehty, muškaření a marketingu.
ušeme, dá to dost námahy. Nechci
it. Snad abyste si to dobře rozváži-
pustíte. Zanecháte-li ji rozečtenu,
še výčitky svědomí. S vašimi pocity
žaloby z nestálosti a duševního za-
ak nechtěli potýkat! Víte dobře, že
dočítají knihy, je největší množství
š, neplavců, alkoholiků, strojních
nských katolíků a řeckořímských

ran, když letí havran, vzniká stín
alu.

Prvé utkání havrana s liškou

Na stromě sedící havran třímá pod pařátem kousek sýra. Jde o sýr eidam nebo gouda, na tom nezáleží, prostě jde o dobrý skrojek tvrdého, poněkud ovšem okoralého sýra. Havrani rádi okoralý.

K tomuto stromu přichází lišák ryšák, ocasem cestičku mete, ušima chytrácky stříhá, drápky si o kořeny ostří. Havrane, havrane, praví pod stromiskem; zapěj mi s chutí, od plíc mi zanotuj, neznám hlasu lahodnějšího, srdci mému vemlouvavějšího.

Havran poslouchá lichotky ryšákovy a dává se zmámit. Havran je ješitá, vavřín mu hlavu mate.

Havran přikládá pravé křídlo na krajinu srdeční a akcentovaným, ušlechtilým, běda, až příliš ušlechtilým hlasem zapěje árii Lásko, ach lásko z prvního dějství Traviaty. Ryšák uchváceně naslouchá. Když havran skončí, vezme lišák nedbale sýr do huby a odcházeje prohodí: Zas ti tam vypadlo jedno áčko!

A hltaje mléčný produkt, nedbale zamrská ocasem.

Poklad

Jak často bývá havran zobrazován v přítomnosti pokladu, tak často bývá poklad obletován havrany.

Havran posedává na truhlách, na železném kování těžkých beden, na zašlých zámcích, těžké klíče nosí v zobáku. Na střechách některých domů sedá havran. V těch domech jsou poklady.

Obr. 8

Na stromech, na vagónech, na trafikách, na nevěstincích, na perónech, na refýžích, na hřbitovech, na hlavních děl, na koncích mol.

Všude jsou poklady. Všechno je poklad.

KAPITOLA VIII

Kdyby všichni havrani z Okříнку

V místě, kde se ze státní silnice odbočuje na Okřínek, nenalézá se nic, co by lidi zajímalo. Tady tedy může být všechno.

Na tomto místě sněmují havrani.

Kdyby se všichni havrani z Okříнку naráz zvedli a zamířili v ukázněném konvoji směrem na města jako Hitchcockovi ptáci, vyděsili by se lidé v těch městech a v panice by vyklidili svá obydlí.

Mayday! Mayday! M'aidez! M'aidez!

Potom by havrani vstoupili do domů. Zasedli by ke stolům. Vstoupili by konečně do knihoven. Usedli by na rozvěšené knihy. Přečetli by knihy jednou provždy. Havrani jedí písmenka.

Zacházeli by neopatrně s ohněm. Pustili by oheň ze řetězu, ten by si poradil s městem. Oheň a havrani! Střezte se Okříнку.

Na krátkou dobu by se zvedli havrani nad město, pozorovali by zápas ohně a stěn. Havran je neutrální, v zásadě sympatizuje se silnějším. Oheň by strávil a vykálel zbytky města, havrani by opět slétli dolů, přenocovali by v teplých troskách.

Popelili by se v ohořelinách. Někteří by si popálili peříčka. Ale to nevádí, vypadají peříčka, nová narostou havranům.

Mayday! Mayday! M'aidez!
Potom by havrani odlétli k
by přelétli moře. Navštívili by
se radili s ohněm. Oheň je jed
havrani vzlétli, aby přehlédl
popálit ani poslední malé pí
něte, vzlétli by zas havrani m

Pak by zase přišli lidé. I
však takovým způsobem. Ne
by se knihy.

Vyšly by noviny.

A tak dál. Víte, co chci říci
zase přilétli havrani. Že by za

Že by nikdo nic nepoznal.

Že něco bylo.

Něco takového.

Když jsem byl malý, mysl
padný, černý pták, vyskytující
a islandských dějinách, živící

KAPITOLA IX

Nejstarší doložený žijící ha

Nejstarší doložený žijící hav
obsluhy v obci Targ Mały v
tum narození se odhaduje na

Sklep spoziv

Obr. 9

agónech, na trafikách, na nevěstin-
refýžích, na hřbitovech, na hlavních

Všechno je poklad.

ni z Okřínku

tní silnice odbočuje na Okřínek, ne-
lidi zajímalo. Tady tedy může být

můjí havrani.

vrani z Okřínku naráz zvedli a za-
nvoji směrem na města jako Hitch-
by se lidé v těch městech a v panice

'aidez! M'aidez!

štoupili do domů. Zasedli by ke sto-
čně do knihoven. Usedli by na roze-
by knihy jednou provždy. Havrani

rně s ohněm. Pustili by oheň ze ře-
s městem. Oheň a havrani! Střežte

se zvedli havrani nad město, pozos-
stěn. Havran je neutrální, v zásadě
m. Oheň by strávil a vykálel zbytky
t slétli dolů, přenocovali by v tep-

řelinách. Někteří by si popálili pe-
padají peříčka, nová narostou hav-

Mayday! Mayday! M'aidez! M'aidez!

Potom by havrani odlétli k jinému městu. A k jiným. Pak
by přelétli moře. Navštívili by vzdálené ostrovy. Všude by
se radili s ohněm. Oheň je jednoduchá politika. Nakonec by
havrani vzlétli, aby přehlédlí své dílo. A až by nebylo kde
popálit ani poslední malé pírkó posledního malého havrá-
něte, vzlétli by zas havrani mimo okruh našeho povědomí.

Pak by zase přišli lidé. I oni by se radili s ohněm, ne
však takovým způsobem. Nové zdi. Nové domy. Napsaly
by se knihy.

Vyšly by noviny.

A tak dál. Víte, co chci říci. Víte samozřejmě i to, že by
zase přilétli havrani. Že by zase rokovali v zákrutách silnic.

Že by nikdo nic nepoznal.

Že něco bylo.

Něco takového.

Když jsem byl malý, myslil jsem si, že havran je nená-
padný, černý pták, vyskytující se v polích, ruských bylinách
a islandských dějinách, živící se drobnými obratlovci.

KAPITOLA IX

Nejstarší doložený žijící havran

Nejstarší doložený žijící havran posedává na rohu samo-
obsluhy v obci Targ Mały v Białostockém vojvodství. Da-
tum narození se odhaduje na 27. ledna 1756.

lepiej spoziwezy

Dagobert Nordlicher

Dagobert Nordlicher je jedním z havranů. Proč bychom o něm jinak psali, že?

Dagobert Nordlicher se živí tím, čím všichni ostatní havrani. Přejde vám možná divné, že začínám zrovna tím, čím se kdo živí. No, divné — nedivné, takový je holt dneška svět.

Když jde Dagobert Nordlicher do práce, koupí si vždy noviny. Říkám vždy. Vždy. Už to je pozoruhodné, vidíte?

Dagobert Nordlicher nakupuje noviny podle barev. Kdyby se noviny nevyskytovaly výhradně v pastelových barvách, vybíral by si Dagobert Nordlicher buď tyrkysový list, nebo cyklámenový s paspartou odstínu magenta. Ale noviny se, jak známo, tisknou pouze v pastelových odstínech.

Dagobert Nordlicher čte pouze takové zprávy, které se mu zdají být vhodné pro havrana. Charakter těchto zpráv je těžké vymezit. Článek, který má zaujmout Dagoberta Nordlichera, rozhodně nesmí vynikat informativní hodnotou. Má mít vzruch a spád, ale ve zvláštním, havraním přísvitu. Nemusí být ničím podložen. Havrani milují kachny.

Článek, který si s pocitem ukojení přečte Dagobert Nordlicher, nemusí být ničím podložen. Nemá být ničím podložen. Nesmí být ničím podložen. Kvůli takovým článkům Dagobert Nordlicher noviny kupuje. Nalezne jeden, maximálně dva v čísle. Život není historie. Každý den nejsou Sicilské nešpory.

S novinami v ruce nastupuje Dagobert Nordlicher do tramvaje. V tramvaji se rozhlíží po dívkách. Jak tramvaj drncá, poletuje z místa na místo. Když vystupuje, nakreslí prstem na zamlžené okénko pařátek havrana.

Noviny stojí padesátník. Měsíčně vyjde Dagobertu Nordlicherovi jeho vášeň circa na jedenáct korun.

Několik

Sever je
je, poch
je jim b
vy hovo
někde b
komu k

Lidé
Teple se
žaludeč
to znan

Seve
dávají
Sportů
hybu za
má. Je
bem se
přečíst

Zkrá
na seve
zblázní
a stejné
a nadál
Tak

Několik úvodních poznámek o severu

jedním z havranů. Proč bychom

se živi tím, čím všichni ostatní
žná divné, že začínám zrovna tím,
lé — nedivné, takový je holt dnes-

ordlicher do práce, koupí si vždy
ly. Už to je pozoruhodné, vidíte?
nakupuje noviny podle barev.
kytovaly výhradně v pastelových
agobert Nordlicher buď tyrkysový
s paspartou odstínu magenta. Ale
sknou pouze v pastelových odstí-

čte pouze takové zprávy, které se
havrana. Charakter těchto zpráv
k, který má zaujmout Dagoberta
esmi vynikat informativní hodno-
d, ale ve zvláštním, havraním pří-
podložen. Havrani milují kachny.
ocitem ukojení přečte Dagobert
ničím podložen. Nemá být ničím
ím podložen. Kvůli takovým člán-
er noviny kupuje. Nalezne jeden,
ivot není historie. Každý den ne-

ustupuje Dagobert Nordlicher do
rozhlíží po dívkách. Jak tramvaj
a místo. Když vystupuje, nakres-
cénko pařátek havrana.
ník. Měsíčně vyjde Dagobertu
circa na jedenáct korun.

Sever je země, kde je stále zima. Je obýván lidmi, kterým
je, pochopitelně, také stále zima. Ti lidé tím dost trpí, ale
je jim blbě o tom mluvit. Je to asi takové, jako kdybyste
vy hovořili denně o tom, že vás tlačí bota. Každého tlačí
někde bota, ale to ještě neznamená, že to bude pořád ně-
komu kukat.

Lidé žijící na severu bojují proti zimě, co to jenom dá.
Teple se oblékají, pijí vařící nápoje, a proto trpí ještě navíc
žaludečními vředy. Žaludeční vředy jsou prekancerosu,
to znamená, že se z nich může vyvinout rakovina žaludku.

Seveřané, jak známo, pěstují v hojné míře sporty. Že
dávají přednost zimním sportům, nikoho nepřekvapí.
Sportům se oddávají proto, poněvadž doufají, že se při po-
hybu zahřejí. Neudržitelnost takových představ je zřej-
má. Je to stejný nesmysl jako pití vařících nápojů. Pohy-
bem se totiž rozptýlí nastrádané teplíčko. Stačí si dobře
přečíst středoškolskou učebnici fyziky.

Zkrátka a dobře, ať dělají, co dělají, strádají lidé žijící
na severu stále zimou. Někdy si myslí, že se z toho už
zblázní, ale skoro nikdy jim to nevyjde — nezblázní se
a stejně je jim šílená zima. Přesto dále žijí na svém severu
a nadále marně bojují proti zimě.

Takovým lidem říkáme havrani.

Co lze očekávat od havranů

To není těžká otázka. Od havranů lze očekávat všechno.

Gorm Ragnarsson

Do poklidného života havranů vpadá jako temný stín Gorm Ragnarsson. Havrani jej znají od dětství. Matky a chůvy jim o něm vyprávějí, straší jim havrany: Počkej, přijde Gorm Ragnarsson. A tak havrani vědí, co to znamená — znají jeho jméno, děsivé zaklínadlo. Ale nedá se nic dělat — i když je očekáván, je třeba žít.

On ovšem přijde.

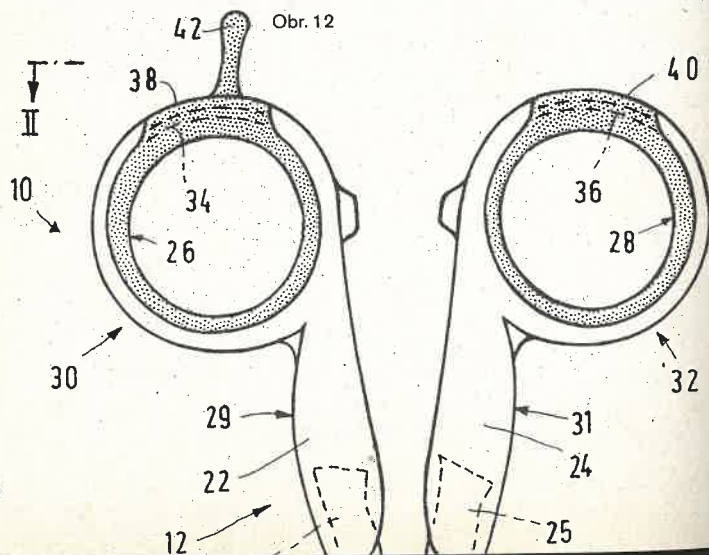
Nikdo neví, kde sídlí Gorm Ragnarsson. Nikdo si nepamatuje jeho tvář. Snad sídlí ve skalních rozsedlinách, pak tuje se se skřítky. Snad žije prostě ve velkém domě, havrani mají značnou fantasi.

Jeho příchod pak není provázen otřesy kleneb. Věcně, jako každý řemeslník, přichází za poděšeného zmitání havranů, přichází se svým nástrojem a bere si své věci. Nedojde na všechny havrany. Někteří se mohou zachránit. Budou-li uprostřed ostatních, skryti v příboji křídel a těl, pak si jich nemusí Gorm Ragnarsson povšimnout.

Nemusí, říkám. To jest: není jisté, že si jich všimne. Ale v praxi tak otázka vůbec nestojí. Gorm Ragnarsson totiž nevynechá nikoho.

Gorm Ragnarsson nosí v brašně velmi dlouhé nůžky.

Gorm Ragnarsson přistřihuje křídla.

Sníh

Sníh je bílá hmota, sloužící k přechodnému uchovávání stop havraních pařátků. Viděli jste někdy otisky havraních pařátků na sněhu? Miró hadr!

Havrani vyčkávají příchod sněhu. Kdybyste si byli jisti nějakou hmotou, která uchovává vaše stopy — ať už jakékoliv — tak jako sníh havrani pařátky, jistě byste také očekávali s netrpělivostí, až se tato hmota někde objeví.

Prosím vás — havrani nejsou jiní! Havrani totiž, havrani jsou ptáci jako vy.

Havrani tedy vyčkávají, až přijde sníh. Pak vyjdou.

Krok za krokem, krůček za krůčkem, ale nikoliv křídla, poněvadž křídla nesouvisí se sněhem, nožky tedy, do sněhu, do bílé prapůvodně konzervační hmoty, znovu a znovu, vždy pevně, zbytečně, poněvadž sníh taje, zcela neochvějně, havrani, havrani tisknou stopy. A tak, a tak nikým nerušen, stává se sníh sedmou velmocí. Le Figaro na sněhu!

Frankfurter Allgemeine v zimě!

Víte, že Thorvaldsen začínal se sněhuláky?

Dementi

Kapitola XV nebyla zařazena z osobních důvodů. Tato kapitola má zároveň funkci dementi představy, že kapitola XV nebyla zařazena z jiných důvodů než osobních.

d havranů

ca. Od havranů lze očekávat všechno.

1

ota havranů vpadá jako temný stín

Havrani jej znají od dětství. Matky vyprávějí, straší jím havrany: Počkej, ursson. A tak havrani vědí, co to znamená, děsivé zaklínadlo. Ale nedá se e očekáván, je třeba žít.

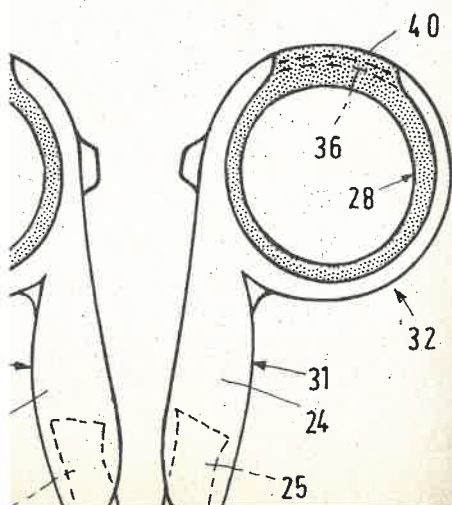
sídlí Gorm Ragnarsson. Nikdo si nepa- nad sídlí ve skalních rozsedlinách, pak- šnad žije prostě ve velkém domě, hav- fantasii.

k není provázen otřesy kleneb. Věcně, ník, přichází za poděšeného zmítání se svým nástrojem a bere si své věci. y havrany. Někteří se mohou zachrá- střed ostatních, skryti v příboji křídel musí Gorm Ragnarsson povšimnout.

lo jest: není jisté, že si jich všimne. Ale vůbec nestojí. Gorm Ragnarsson totiž

on nosí v brašně velmi dlouhé nůžky. on přistřihuje křídla.

Obr. 12

Únor

Je-li srpen zasvěcen syslům, patří-li květen ptáčátkům, světí-li listopad říjící losi, je-li březen žízal a červenec poštolek, pak únor, únor je tradiční doménou havranů.

Nemluvím o havranech, kteří vám spílají z hřebenů střech. Mluvím o černě oblečených postavách úzkých a ostrých obličejů, které ráno nezvednou oči od novin, o otrlých a nebezpečných zjevech, které proskočí ztěrou žaluzií. To jsou únoroví havrani, romantika je jejich silnou stránkou, ale nebojte se — oni s ní umí zacházet. Nésou si v uzlíčcích nezřetelně obrysné nástroje, kam s nimi jdou? Jdou s nimi podle řeky v únoru. Jsou to nástroje na pláč, havrani v únoru zacházejí s pláčem.

Havrani si v únoru nepletou dešť s ničím jiným, poznají dešť a hned jsou tu. Hledí žlutýma očima. Nehledí modrýma očima, nehledí tmavýma jižníma očima, nehledí krhavým, rudým pohledem, nemají občanské oči barvy brun-vert. Říkám to jasně: Žlutýma očima. Zřetelnýma žlutýma očima. Hledí žlutýma očima přímo na vás. Nespletou si vás. Nespletete si je.

Havrani ve vás poznají únor. A když ve vás poznají únor, jsou hnedle u vás. Mlčte, nemá to cenu. Poznají to. Poznají.

Když je únor v srdci, je všude.

Judith Reimann

A podle téže řeky, ale bez uzlíčku, zatímco padá drť vody a oblohy do řeky, podle tohoto toku tedy jde Judith Reimann. Vy neznáte Judith Reimann. Nevšímejte si toho, že nemá uzlíček. Všichni jdem s uzlíčkem. Postupně všichni.

Zábradlí n
ornamenty.
chcípá ryba

Samozřejmě
tého února.
padá drť vo
vách.

Takto je t

Další utkán

Na stromě s
Jde o sýr eic
o dobrý skro
ni rádi okora
rádi.

K tomuto
mete, ušima
Havrane, ha
s chutí, od p
srdci mému
díte, že ryšá

Havran p
Havran je je

Havran p
a vroucím, u
kým — hla
koutku vídr
slouchá.

en syslům, patří-li květen ptáčátkům,
cí losi, je-li březzen žízal a červenec poš-
tor je tradiční doménou havranů.

vranech, kteří vám spílají z hřebenu
černě oblečených postavách úzkých
, které ráno nezvednou oči od novin,
pečných zjevech, které proskočí zře-
u únorovi havrani, romantika je jejich
le nebojte se — oni s ní umí zacházet.
ch nezřetelně obrysne nástroje, kam
s nimi podle řeky v únoru. Jsou to ná-
rani v únoru zacházejí s pláčem.

oru nepletou déšť s ničím jiným, pozna-
tu. Hledí žlutýma očima. Nehledí mod-
dí tmavýma jižníma očima, nehledí kr-
hledem, nemají občanské oči barvy
to jasně: Žlutýma očima. Zřetelnýma
ledí žlutýma očima přímo na vás. Ne-
pletete si je.

poznají únor. A když ve vás poznají únor,
vlčte, nemá to cenu. Poznají to. Poznají.
rdci, je všude.

ale bez uzlíčku, zatímco padá drť vody
podle tohoto toku tedy jde Judith Rei-
Judith Reimann. Nevšímejte si toho, že
hni jdem s uzlíčkem. Postupně všichni.

Zábradlí na mostě je složeno ze secesní litiny, rostlinné
ornamenty. Takové havrani znají. Secese jim nevádí, ale
chcípá ryba je lepší.

Samozřejmě, že je únor, racků si nevšímejte. Je dvacá-
tého února. Je dvacátého února se vším všudy, do řeky
padá drť vody a oblohy; nepřejte si, abych mluvil o bar-
vách.

Takto je tedy rozehrán Příběh.

KAPITOLA XIX

Další utkání havrana s liškou

Na stromě sedící havran třímá pod parátem kousek sýra.
Jde o sýr eidam nebo gouda, na tom nezáleží, prostě jde
o dobrý skrojek tvrdého, poněkud okoralého sýra. Havra-
ni rádi okoralý. To jest — ne že by nejedli jiný, ale okoralý
rádi.

K tomuto stromu přichází lišák ryšák, ocasem cestičku
mete, ušima chytrácky stříhá, drápky si o kořeny ostří.
Havrane, havrane, praví pod stromem ryšák, zapěj mi
s chutí, od plic mi zanotuj, neznám hlasu lahodnějšího,
srdci mému vemlouvavějšího. Z toho, myslím, zřetelně vi-
díte, že ryšák je specialista.

Havran poslouchá lichotky lišákovy a dává se zmámit.
Havran je ješita, vavřín mu hlavu mate.

Havran přikládá pravé křídlo na levou krajinu srdeční
a vroucím, ušlechtilým, hysterickým — až příliš hysteric-
kým — hlasem spustí ohnivý notopád Buď zdrav, ty milý
koutku vlídný z Gounodova Fausta. Ryšák uchváceně na-
slouchá.

Obr. 8